

РЕШЕНИЕ

№ 3835

гр. София, 13.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 131-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВИН

при участието на секретаря МК
като разгледа докладваното от ВИН Административно наказателно дело № 20231110201547 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление (НП) № СО-ЗУО-Ю-22-21-016 от 06.01.2023 г. на кмета на Столична община, на „*****“ ЕООД с ЕИК ***** е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева на основание чл. 157, ал. 4 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) за нарушение на чл. 134, ал. 1, т. 1 от същия нормативен акт.

Недоволен от издаденото наказателното постановление е останало санкционираното лице, което в срочно подадена жалба го атакува с искане за отмяна, с оплакване за неправилно установена фактическа обстановка, като се изтъква, че административнонаказващия орган не е взел предвид направеното срещу АУАН възражение, своевременно депозирано от жалбоподателя, което се определя наред с ненадлежна процедура по връчване на акта и като процесуално нарушение. По изложените съображения е отправено искане до съда за осъществяване на контрол за законосъобразност на атакувания акт и неговата отмяна.

В съдебно заседание дружеството – жалбоподател е редовно призовано, се представлява от адвокат Григоров от САК, който поддържа заявеното искане за отмяна на наказателното постановление с довод за обективна несъставомерност на процесното деяние. Позовава се на изтъкнатото в жалбата процесуално нарушение, свързано с ненадлежно връчване на акта за установяване на административното нарушение, като в допълнение акцентира върху отсъствието на подпис върху изготвения в хода на проверката констативен протокол, респективно надлежното му предявяване. Наред с това се излагат доводи за неправилност на оспореното НП, произтичащо от погрешно възприета форма на изпълнително деяние и неустановяване на релевантните за случая факти, в частност в рамките на направената реплика се изтъква, че се касае не за изхвърляне, а за депониране, че не е установен вида на отпадъците, както и, че всъщност се касае за строителни материали, разтоварени в имота по волята на неговия собственик. В заключение е застъпено и още едно отменително основание, касаещо приложения ред за санкциониране на процесното деяние, в

частност компетентността на наказващия орган. При така формулираните доводи се иска наказателното постановление да бъде отменено, а в полза на въззивника да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за оказаното му процесуално представителство.

В съдебно заседание въззиваемата страна - редовно призована, се представлява от юрисконсулт Каменова, която моли за потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно, както и предвид това, че в хода на съдебното следствие безспорно е установено обективното осъществяване на нарушението от страна на юридическото лице "*****" ЕООД. В тази връзка акцентира върху факта, че правилно е определен субекта на отговорността, вида на отпадъците и предназначението на имота, в който същите са били изхвърлени, както и коректно приложената санкционна норма при акуратно налагане на наказанието, предвидено в нея. В допълнение се сочи, че понятието отпадък е легално дефинирано в ЗУО, а депонирането и изхвърлянето се припокриват по отношение на фактическите действия, в които се изразяват, като разликата е единствено по отношение срока за съхранение на депонирания отпадък. В съответствие с изхода от производството е претендирано присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение в полза на въззиваемата страна.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

Дружеството- жалбоподател "*****" ЕООД, ЕИК ***** е юридическо лице със седалище и адрес на управление на територията на с. *****, Столична община, представлявано от управителя си.

По повод постъпила информация за системно замърсяване на околната среда в столичния район „Красна поляна“, кв. „Факултета“, на 04.07.2022 г. екип от служители от отдел „Оперативен контрол“ към Столичния инспекторат при Столична община, в това число свидетелката Любенова на длъжност „главен инспектор“ и свидетелят М. – началник на отдела, извършили обход на района. При това на ул. „Лайбниц“ установили тежкотоварен автомобил марка ***** с рег. № *****, товарещ смесени отпадъци, включително строителни такива от частен двор на къща. При потеглянето си превозното средство било проследено от длъжностните лица от Столичния инспекторат, като първоначално се насочило по посока бул. „Околовръстен път“ и след придвижване по Северната скоростна тангента се отбило на разклонение на Чепинско шосе в района на едноименното населено място от землището на район „Нови Искър“. След като достигнал необособен земеделски имот, товарният автомобил изсипал натоварените отпадъци в непосредствена близост до насаждения от зърнени култури и незавършена конструкция на изграждащо се хале.

Изготвен бил снимков материал, а резултатите от проверката били обективирани в Констативен протокол № КП-22-0007884 от 04.07.2022г., който бил подписан от двамата свидетели, служители на Столичен инспекторат. Събраните материали били изпратени на местно компетентното териториално поделение на Столичния инспекторат – Район „Нови Искър“, където свидетелката К в качеството си на началник на районната структура осъществила проверка по случая. За целта инспектирала кадастралната карта на района чрез въвеждане на събраните данни за GPS локацията на недвижимия имот, от където установила, че се касае за частен имот със земеделско предназначение. От извършената проверка в Отдел „Пътна полиция“ към СДВР пък дружеството - жалбоподател било идентифицирано като собственик на превозното средство, с което били транспортирани отпадъците.

Въз основа на събраните данни свидетелката Г. К на длъжност началник на Районен инспекторат „Нови Искър“ към СО съставила акт за установяване на административно нарушение № 22-21-016, с който срещу „*****“ ЕООД било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че около 11:44 часа на 04.07.2022 г., в гр. София, Район „Нови Искър“, в земеделски имот в землището на с. ***** горепосоченото дружество посредством собственото си МПС марка ***** с рег. № ***** изхвърляло неопасни отпадъци от смесен тип (битови, строителни и други) на неразрешено за това място, което деяние било квалифицирано от актосъставителя като нарушение на чл. 134, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на отпадъците. Актът бил съставен в отсъствието на представител на дружеството, като бил връчен чрез органите на местната администрация

едва на 27.09.2022 г.

На база на така съставения АУАН било издадено процесното наказателно постановление (НП) № СО-ЗУО-Ю-22-21-016 от 06.01.2023 г. на кмета на Столична община, с което, въз основа на констатациите на контролния орган, на „*****“ ЕООД с ЕИК ***** е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева на основание чл. 157, ал. 4 от Закона за управление на отпадъците.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетелите Л. Любенова, Г. К., М. М. и С. И., дадени в хода на съдебното следствие, приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства - АУАН № 22-21-016/04.08.2022 година; наказателно постановление (НП) № СО-ЗУО-Ю-22-21-016 от 06.01.2023 година, възражение с вх. № РНИ22-ГР94-1004/28.09.2022 г. по описа на СО – Район „Нови Искър“, констативен протокол № КП-22-0007884/04.07.2022 г., Заповед № СО-РД-09-95/22.01.2013 г. на кмета на Столична община за компетентност на актосъставителя, длъжностна характеристика за длъжността „началник районен инспекторат“ към съответното териториално поделение на Столичния инспекторат, справки от централната база на АИС – КАТ с данни за регистрацията на МПС с рег. № *****, покана за съставяне на АУАН ведно с известие за доставянето ѝ, съпроводителни писма за връчване на АУАН, както и приобщените веществени доказателствени средства – фотоснимки, представляващи приложение към констативния протокол и илюстриращи тежкотоварно превозно средство, изхвърлящо отпадъци в недвижим имот.

Настоящият съдебен състав кредитира в цялост показанията на свидетелката Любенова, като намира същите за логични, последователни, достоверни и съответни на приобщените по делото писмени доказателства. Чрез тях по несъмнен начин се установяват факти, включени в предмета на доказване по делото, като сред събраните сведения се съдържат конкретни и детайлни данни относно предприетите действия по проверка, установеното в хода □ нарушение и конкретните характеристики на недвижимия имот, в който превозените отпадъци са били изхвърлени. От разказа на свидетелката прави впечатление обективният израз на лични и непосредствено придобити възприятия по отношение на посещения терен, в това число отсъствието на негова функционална предназначеност, свързана с каквато и да е форма на третиране на отпадъци. Идентични и взаимно допълващи са показанията на свидетеля М., който също е бил част от екипа инспектори, констатирал признаците на процесното нарушение. Единственото смислово противоречие в сведенията на двамата служители на Столичния инспекторат касае предприетите действия по отношение на водача на тежкотоварния автомобил, и по-конкретно – дали с него е бил осъществяван словесен контакт по повод поведението му. Във връзка с това следва да се отбележи, че описаното несъответствие е незначително по своя характер, тъй като касае следващ предприетата неправомерна деятелност факт, който не е обуславящ спрямо който и да е от съставомерните елементи на процесното нарушение, при положение че субектът на отговорност е установен по безспорен начин, още повече, че се касае за юридическо лице, чийто служител е превозил товара съобразно дадените му нареждания. В подкрепа на последното са и гласните доказателствени средства, събрани чрез разпита на свидетеля И., който пред съда потвърждава служебната си зависимост от жалбоподателя, както и че в процесния ден лично е превозил строителни отпадъци в изпълнение на курс, възложен му именно от работодателя му „*****“ ЕООД. В хода на разпита си свидетелят не дава основания за съмнения относно евентуална заинтересованост от изхода на делото, произтичаща от трудовоправните му взаимоотношения с жалбоподателя, доколкото излага последователен и детайлен разказ на релевантните към случая факти, които намират логическата си опора в цялата събрана по делото доказателствена съвкупност. На последно място, за доизясняване на обективната истина в производството, способстват показанията на свидетелката К., чието процесуално качество е обусловено от факта на съставяне на акта за установяване на нарушението. Макар и да не е присъствало физически на самата проверка, лицето е придобило всеобхватен поглед над ситуацията чрез обстоен преглед на предоставените □ материали, в това число и с извършването на необходимите справки в информационната система на КАТ и в Кадастралните карти, както и с изследване на географските координати на имота, в който са били изхвърлени отпадъците. Същевременно следва да се отдаде нужното внимание на показанията на актосъставителката К., в частта им, с която същата заявява, че е провела

телефонен разговор с управителя на дружеството-нарушител, в който той е откликнал положително на поканата му за посещение на териториалното звено на Инспектората, и дори фактически е обективизирал намерението си, но впоследствие е отказал да му бъде съставен АУАН и е напуснал сградата. Сравнителният преглед на събраната гласна доказателствена съвкупност показва, че обсъдените показания си кореспондират взаимно и са вътрешно непротиворечиви, поради което и съдът ги кредитира в пълна степен.

Съдът възприема в цялост приобщените по делото по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства, тъй като същите са логични, последователни съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие.

Най-сетне съдебният състав намира за нужно да отчете процесуалната годност на приобщените като веществени доказателства по преписката фотоснимки, които дори и да не са били датирани с поставяне на дата, час и евентуално място на заснемане, са били приложени към съставения констативен протокол, в който са били и описани, с което е осигурено изпълнението на процедурните изисквания за съставянето им по чл. 110, ал. 1 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН.

Въз основа на възприетата за несъмнена фактическа обстановка и след като, предвид разпоредбата на чл. 334 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, извърши цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице - адресат на административнонаказателната санкция, срещу подлежащ на обжалване акт. Същата е депозирана в рамките на преклузивния срок, като съгласно приложеното на л. 17 от делото известие за доставяне, наказателното постановление е връчено на законния представител на дружеството на 25.01.2023 г. чрез универсална пощенска услуга, като срещу същото на 27.01.2023 г. пред Столичния инспекторат е депозирана жалба, която се явява подадена в рамките на срока по чл. 59, ал. 1 ЗАНН, с оглед на което е допустима, а разгледана по същество налага отмяна на наказателното постановление, по изложените по-долу съображения.

Административнонаказателното производство е образувано и срещу нарушителя е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН № 22-21-016/04.08.2022 година, който е съставен от началник на Регионална инспекция „Нови Искър“ при Столичния инспекторат към Столична община, в съответствие с чл. 157, ал. 1 ЗУО и Заповед № СО-РД-09-95/22.01.2013 г. на кмета на Столична община. Въз основа на същия е издадено атакуваното Наказателно постановление № СО-ЗУО-Ю-22-21-016 от 06.01.2023г., което също е съставено от компетентен орган - кмет на община, съгласно изричната разпоредба на чл.157, ал.4 ЗУО.

Действително актът е съставен в отсъствието на законен представител на санкционираното юридическо лице, както по правило предписва чл.40, ал.1 ЗАНН. В конкретния случай обаче е налице хипотезата на чл.40, ал.2 ЗАНН, която допуска изключение от това изискване, в случай, че нарушителят е надлежно поканен за съставянето на АУАН, но не се е явил въпреки това, както в настоящия случай. С покана № ССИ22-КП71-656/12.07.22г. връчена на служител на дружеството на 18.07.2022г., видно от приложеното известие за доставяне законния представител на дружеството е бил надлежно уведомен за предстоящото отпочване на процедура по административно наказване. Нещо повече, съгласно показанията на актосъставителя- свидетелката Г. К, управителят на дружеството жалбоподател е бил уведомен и в телефонен разговор, като се е отзовал на отправената покана и се е явил в сградата на районния инспекторат, но е отказал да участва в съставянето на АУАН, поради което именно същият е бил съставен в негово отсъствие. В последствие, и в съответствие с изискването на чл.43, ал.4 ЗАНН, на 27.09.2022г., съставения в негово отсъствие АУАН е надлежно връчен на управителя на търговското дружество, което е удостоверено с изрично отбелязване върху същия. При това още на следващия ден, срещу така съставения акт са депозираны възражения по чл.44, ал.1 ЗАНН.

Предвид на изложеното съдът намира, че макар и актът за установяване на административно нарушение да е съставен в отсъствието на представител на дружеството-

нарушител, то това само по себе си не съставлява процесуално нарушение от категорията на съществениите. От една страна са налице предпоставките на чл.40, ал.2 ЗАНН, като управителя на дружеството сам се е отказал от възможността да участва в процедурата, като е напуснал контролната администрация, а от друга след съставянето му актът е надлежно връчен и е упражнено правото на възражения срещу същия, с което е гарантирано правото на защита на санкционирувания субект.

Съдът обаче намира, че при съставянето на АУАН и НП са допуснати нарушения на процесуалните правила, свързани с надлежното описание на нарушението от фактическа страна, и с точното дефиниране на нарушената законова разпоредба от друга. На първо място от изложената в акта, дословно възпроизведена в наказателното постановление фактическа обстановка отсъства точно и конкретно посочване на мястото на извършване на нарушението, като същото е общо определено като "зеделски имот в землището на село *****", без обаче да се съдържат данни за граници, географски координати, гранични пътни отсечки или улици, собственост на имота, или каквото и да е друго твърдение позволяващо индивидуализация на същия. С оглед на това от страна на съда нито не може да бъде проверено твърдението на наказващата администрация, че се касае за изхвърляне на отпадъци на неразрешени за това места, в частност зеделски имот, нито пък да се установи и изложеното от жалбоподателя, че се касае за превоз на строителни отпадъци между недвижими имоти собственост на едно и също лице, с цел последващото им оползотворяване. Нещо повече макар свидетелят Любенова да сочи, че са снети GPS-координати на имота, а свидетелят К да изтъква, че е извършена проверка в кадастралната карта, то нито едно от тези техни действия не е довело до по-точно описание на мястото на извършване на нарушението, респективно същото не подлежи на проверка в хода на съдебното следствие. При това съдът намира, че в настоящия случай, с оглед естеството на нарушението, свързано именно с изхвърляне на отпадъци на неразрешени за това места, както и предвид спора, че се касае не за зеделски имот, а за парцел до новостроящ се цех, то и ненадлежното описание на мястото на извършване на деянието, прави АУАН и НП несъответни на изискванията съответно на чл.42, ал.1, т.3 и чл. 57, ал.1, т.5 ЗАНН.

На следващо място, съгласно отразеното в акта и наказателното постановление изложените в същите фактически обстоятелства по извършване на нарушението са квалифицирани като нарушение на чл.134, ал.1, т.1 ЗУО. Посочения текст от закона показва, че се касае за правна норма със санкционен характер, с която е регламентиран видът и размерът на административното наказание, което следва да се наложи в случай на осъществяване на съответно административно нарушение, а именно изхвърляне на неопасни отпадъци на неразрешение за това места. Надлежното посочване на нарушената правна норма, както изискват чл.42, ал.1, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, обаче предполага да се посочи конкретното нормативно установено правило за поведение, с което се твърди, че жалбоподателят не се е съобразил. В настоящия случай доколкото отговорността му е ангажирана за изхвърляне на неопасни отпадъци на неразрешени за това места, то поведението му се явява несъответно на забраната установено с материалната норма на чл. 29, ал. 2 от Закона за управление на отпадъците. Това именно е разпоредбата, в която е установено общо задължение спрямо неограничен кръг адресати да съобразяват с поведението си с повелите на закона, и по-конкретно – да не предприемат каквато и да е форма на неконтролирано управление на отпадъци като изоставяне, нерегламентирано изхвърляне, изгаряне, и която именно норма се явява нарушена с описаното поведение, а не разпоредбата на чл.134, ал.1, т.1 ЗУО, която съдържа единствено основанията и размера на санкцията. От тук следва, че правната квалификация, под която наказващият орган е подвел поведението на нарушителя, е непълна, доколкото се ограничава единствено в съдържанието на санкционната норма, в която отсъства правилото за поведение, с което жалбоподателят не се е съобразил. Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН, пълната и точна правна квалификация на нарушението е задължителен реквизит на наказателното постановление, а непрецизното □ посочване всякога е процесуално нарушение от категорията на съществениите, обуславящи неговата отмяна.

Посочените нарушения на процесуалния закон, свързани с изложението на фактическите и правни рамки на административното обвинение обуславят безусловна отмяна на наказателното постановление, и без да се налага обсъждане на нарушението по същество.

За пълнота следва да се отбележи, че дори да бяха спазени процесуалните изисквания към съдържанието на АУАН и НП, то съдът намира, че не се установява, с изискуемата за санкционното производство степен на категоричност, наличието на основание за ангажиране отговорността на дружеството жалбоподател "*****" ЕООД за неправомерно изхвърляне на отпадъци. Видно от всички налични по делото доказателствени източници товарен автомобил, собственост на дружеството е бил нает от неустановено по делото лице за извършване на превоз на отломки от строителен обект до поземлен имот в село *****, където отпадъците са били разтоварени от свидетеля С- шофьор на самосвала. При това обаче няма данни санкционираното търговско дружество да има каквото и да е отношение към обект, от който са генерирани и натоварени отпадъците, или пък към определяне на мястото на разтоварването им, което съгласно показанията на свидетеля е било посочено от собственика на двата имота, между които е извършен превоза. При това макар формално служител на "*****" ЕООД чрез притежаван от дружеството товарен автомобил да е реализирал фактическите действия по изхвърляне на отпадъците, то няма данни посоченото юридическо лице да е съпричастно нито към създаването на отпадъка, нито към избора на място за преместването му, като е единствено е предоставило моторно превозно средство в рамките на извършваната от него търговска дейност по превоз на товари. Предвид на това и съдът намира, че независимо, че се касае за юридическо лице, чиято отговорност по правило е безвиновна, то в конкретния случай не се установява необходимата към извършване на нарушението по чл.29, ал.2 от ЗУО съпричастност на санкционираното търговско дружество, с оглед, на което е налице допълнително основание за отмяна на наказателното постановление, а именно неправилно установена фактическа обстановка.

Предвид изхода на делото следва да бъде уважено и заявеното на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН искане на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски. В настоящото производство жалбоподателят „*****“ ЕООД е бил представляван от надлежно упълномощен адвокат, за което съгласно представения договор за правна помощ е заплатена сумата от 600 лева. Предвид отсъствието на релевирано от насрещната страна възражение за прекомерност, въпросът за ревизирането на неговия размер не се нуждае от обсъждане, като разноските следва да бъдат възложени в тежест на администрацията, към която се числи наказващия орган, а именно - Столична община.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № СО-ЗУО-Ю-22-21-016 от 06.01.2023 на кмета на Столична община, с което на „*****“ ЕООД с ЕИК ***** е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева на основание чл. 157, ал. 4 ЗУО за нарушение на чл. 134, ал. 1, т. 1 от същия нормативен акт.

ОСЪЖДА Столична община ДА ЗАПЛАТИ на „*****“ ЕООД с ЕИК ***** сторените от него съдебно-деловодни разноски по делото, представляващи адвокатски хонорар за оказана правна помощ, възлизащи на сумата от 600 /шестстотин/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред АС-гр. София с касационна жалба по реда на АПК в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____